GS 1835

Hjeltarnes Samtal

med den tappre och omistelige, men på sin hemresa från Konstantinopel, i nejden af Breslau, den 19 Juni 1739, försätligen mördade

Swenske Majoren wid Uplands Regemente, den Wälborne Herren Herr

Malcom Sinclair,

uppå de ljufwa Elyseiska fälten i de dödas rike. Berättadt af Herden Celadon, som af en gammal obekant gubbe blifwit oförmodeligen dit- och dådansförd.

Jönköping,
tryckt hos J. P. Lundström.
1851.

lar höga, I klara hwaßen derpå se'n Begynte sig att löga: Hon kläddе präktigt guldmoär Uppå agatebergen, Och gjorde himlen klar och stär, I höga saphirsfärgen.

8. Beredde sägelswärmen nu Med gäll-ljudd silfwerrunga, För denna gyllne purpurbrud Begynte till att sjunga; Kristallekällan, som utför Demanteklippan kullra, Hon wid sin klara uppgångsdörr Med perleböljor pulra.

9. Inunder hwart ett skuggrikt trä Gråhärige sig döljde, Dem nöjde satt uppå sitt knä Och med sin mantel höljde, Och gaf dem nektar utur gull, Och dem i kärlek kyßte; Med ett ord sagde: den ort war full Af allt hwad ädelt lyste.

10. Ack! sad' jag, täcke gubbe! hwad En sällhet du mig ämnat? Jag är så hjertans nöjd och glad, Att jag min sår har lemnat; Säg, får jag icke här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti himmelsk nöje mig Inswepa och inwefwa?

11. Men han mig swarad': kåre, häll! Den här skall bo och bygga, Han måste först på werldens bäll Slå odygden till rygga: Ty utaf alla du här ser, Är ingen, som ej kämpat, Den ene mindre, andre mer, Och henne föroädmpat.

12. Härwid jag pustad' ängsligt till, Men fick ej tid att tala; Ty sinnet föll mig i en grill, Och allt för djuftig dwala; Emot oß kom en täcker park, Ett Floras mästerstycke, Der Gudarne af frusen mark Ha' gjort ett sommarsmycke.

13. Der stodo lagrar i gewär, Och skyddrade för solen, Derunder wexte röda bär, Som prydde gröna jorden, Der stod en wattukonst och gräl, Så klara wattnet flöddе; Så war, sad' gubben, hennes sed, Sen Carl den Tolfte döddе.

14. Och är det fältmark bjuda till Skeftrina denna prydnad; Wäro tpånbet jag hår belärt wäl Strella hjelten tjänad: Med fan jag ej fjärt, ja, hvad Dij fen för nåde hånde, Så jag min dygn nöjo och glad Är höga Ät höga floret tvånde.

15. Här nämnde Lotteriet Koppargrott En hop Fäldfläddе fremmer, Skrefkomne lifdn Qualued ord, Det tragne Marsfä vänner, Wäro drägne pam- par floko warf, Är inga flulle fliftna Ät floriet fämmerfläddа prärt, Ej blanka fliftwer- flifwa.

16. Men, tånk! så hjtre, som de här, Wäro blefa anfäg' floko, Och horade med blanft ge- vär: Så log de ocf till gobo, Är gamla gub- ben ledde mig Ä berad fjermaf dyra, Ser ett unga leijon roar fig, Ger Frejdet flot att flyra.

17. Jag hdpnad' nu ånga mer än fjer, Men Fräddered dnnn mera, Ytde gubben latre på en dörr, Ät flara Ärfrest flara: Ynjöe bemämma mar en fal, En fal fjr alla falar; Ser lme lufrem mar hit fvat, Och ljufer fom i balar.

18. Ärfing om ett prädfigt Äfwerbord Golf Bremfla Garlar fuo, Bem talte inter mänga ord, Men Fungamtner guo; Se alta fdgo gam- la ur, Se fjra inter fjade; Se fjrre, fom de bod fjrn Ärdn wercldn glort afrärde.

19. Men nlonbe i bonna rad Gydt'd ha ett hallfat finne; Den tlonbe fdgd bierf och glad, Med mod i bröllet inne: Den elfte mar en tdc- fer fart, Dan fart och rdfna penqar, Dan belte ur, Ilflom en far Ä ll fina barn ock brdnqar.

20. Den tolfte mar en jtrlig, Ädng Och vall uppmdatter bjelte, Den man Fund' fe el enbe gdnq dlt Farlabjerra fdlle. Dnnd dgen wore elbr-

hand, Ofull' hinda alla trefliter; Och hvar och en fom till förbyr, Så fnart det honom bortc. Men ingen inför detnda dåre Kallad tcdca torte.

60. Och mar en Sfeliertig och Jranij, Dam Engelff, Yrcuff och Skyfter, Och mar en Jrall- enff och Dpanff, Dollanff famt Danff och Ty- fer; Ja, jag fan fannertligen ej, Mlig alla nu ertnra, Men alla fjnsto uraf mej J gulb ock fiifwer glimbra.

61. Jag flob hod gubben ä ldnar bort, Ät jag ej Funbe bdra, Hvad dcfe Jrcrar talte Fort, Ej' det till finnes fdra; Ocf fmdg jag ull flyg- ann fram, Ä fnart en tala bdri'dc, Dm fad' fitt hof fdtt hjertefram Ät alt det Dinclair fdrbe: det hofrnet mdlla, Ät Dinclair på fitt lif ä flur, Och bdgadcs bll flilla. Dan ropad' mndrt om honnenr, Dm dcdt, drfillig finns, Och att dcfj hof alt drbart dde Ädr mrcldnd frifta mtnne.

63. Dan declarcra' den infam, Och hofnrcd rang ordrdcfd, Dm inter bdcc blfgd ock Fam, Ät ll en ä rdtrldrdb. Dck ndr bdn dndtllgr talar ur, Ä Ärcf bdn uppä forcn, Dck mcnrc fdr fin ldra trur Ytu lagar bot fdr forcn.

64. Man rog bdnd ratan gunflgr opp, Mrcd bdt fördfldda mtnr. Man log ä rangnnd flyfna ltnr; Ä ldcfa' man- nen gunflgr fdr Ä mdldc Dcucnrcr, Dm bdn ä pmnlgr dcm nu gdr, Ät alla flagd cnnlcurcr.

65. Jurf nu flrg Cnrl dcn Jdlfte bcrr, Dcg Dinclair utl bdndcn; Ä glngo ur, ock lmnan fcrt Ädgd dc pä drdna lndcn: Ä ald rnnfjnlla upp ock nrd J nvdcna dnngnr drdna. Ät dc om nrlgrlgr rnfrcd nrld Man Fundc fe ock rdna.

40. Ty fer jag dit i Ädrfla bafl, Som lydflgr od rlldbafa; Men ätcr bcrr pä lydnns fal, Min Konungd rndrf bcrafa'. Dm lydflgr dit, fdr- rdtcrd' ndl Hvad mlg mar bndr gdra, Ät o- rndnd arga, lalfa fdd Ällll ändcrcal frlngldra.

41. Nu flagd Gulcan rdlnna, Och cfrcr jag ä ll dlu- Ocf rydcrd Gulcan rdlnna, Och ädll dnnu Mrcd Skv- fa Scrjfarlnnan. Ä gc bvacannan ru fdr fiu; nom fcr, Ocrcy Skyfta bcfrcr gäga', Ät ja pä Ocrcrcgd rngdnnr ärvcr Mrcd honom punfrcr rvfja.

42. Man rlldnd' dfrcm ocfä fc'n Ock lllfan bcrcmcd vdjfrr, Ät mdngen Skyll bäd' arm ock bcn Ädr min flull ydcrdlgr mllfc, Ock cn ja fund' cl fdr min bäb Ät rvdna fcfrcr lfda, Ocmr ät min flinga ofta ädr Dfnlnd ur fin ldda.

43. Nu mar ja rcfrcr bcrlfrdn, Ä ll Sreclau dndlll fommcn, Dvacerfl, ndr ldfcm mln pcrfcn Ät Dlmcr blcf fördnummcn, Mlg ünfäcrdcd cn lgd- lig fcrt Ä ll Ocrcnfta Ärungcnd ldndcr, Ät ja od upprcd fdr cn crt Ät Ocrcrlgcd trcgnn vdnncr.

44. Mrcn ndr jag fcbcn ndgra mll Yä magn fcdn flacbcn bunnlr, Ädr cn ä fcr, lffcm cn pll, Ädrur, bcn fc'n mlg vunnnlr; Jan Fcm rlldbcfa, lacc an, Ock fcdngd', hvad ja förbc Ädr lufläat nnr ll Ocrcrlgcd lnd, Ocm Skyfta Ärcnnan rdrbc.

45. Jag vdffc'n af rdrt rcmlägr fcrt; Mrcn fpra bnnd dragonnr, Ä rydcrc mlg af vagnnm bcrr, Lrflnnlgr pulrcnnr, Ock rcfrno ll fla ull hvad fcm Yä pappcr mar uppffcffrcrt, Ä rcr jag bcrt rrogcr bandlcr om, Hvad Ocrcrlgc nncrlgr blffvrlt.

46. Ocr'n fpcrdc bnn mlg ärcr ll, Hvad mc- ra nnrr jag bäbc; Jag rcg bcrcd, fcbcbrrcrd, fll, Ä annan cn frcy lädc Mlg gcnom bufrnud

66. Man kan ej weta hwad det war Hwarom de raisonera; Men stundom sägs den store Carl Sig litet alterera. Omsider kommo de igen, Då Carl den Elfte fråga: "Hur' står det till, min Son och wän? Ditt hjerta står i låga."

67. "Åh, bagatellel sad' han, min Far, Jag utaf ärrä brinner, Att se om Mars der upp' är kart Och om han kransar winner; Jag will mig tåga till, gå opp, Bilf borta några dagar, Och föra an min hjeltetropp, Så att . . . brakar."

68. "Kom, Sinclair, sad' han, kom, föli med, Wi sku' för re kull pröfwa, Att bryta stål, som ruttet trä, Och styfwa kazar föfwa?", Wår Sinclair genast färdig war, Höll tropp med slika frågor; Han tog en air, som modig karl, Och döljde sina plågor.

69. "Flinkt wäsen'," sad' Kung Carl, "Skall bli, Frikt, bußar uti Norden! Bäd' sol och måne skall så si Förändring uppå jorden: Kom, Sinclair, låt oß här gå opp, Och genast slå till chorum, Och rida kring i fullt galopp På Martis flinka forum."

70. Den Elfte tog den Tolfte fatt, Rätt som han kull' marchera, Och sad': "min Son! Wi ha go natt Från werlden tag't; än mera Om du nu kulle komma hän, Wor' ingen som dig kände, I hela wida Sweriges Lån, Ell' tankan på dig ländе."

71. "Förröfrigt drar wår Mäg, din Bror Och Swåger, Fredrik Store, För allting omforg, så jag tror, Om du der sjelfwer wore, Så kull' det wara alldel's ett; Du känner ock Ulrika, Din Syster, derför' kom och sitt, Ej efter oro sika."

72. "Jag minar du må wara mätt Af slika sura drufwor, Som hade knappt på thronen trädt,

86. Derpå sick jag strax se min hjord, Och lamungarne snälle, Som åto wid sitt blomsterbord, På samma rum och ställe. "Se nu," sad' gubben, "lemnar jag Dig der jag dig från ledde, Och glöm nu aldrig denna dag Ell' hwad på honom skedde."

87. Och härpå tog han mig i famn, Och tacka' för godt följe. Jag bad'n säga mig sitt namn, Men han mig det fördöljde. Sen stulltad' han från mig igen, Jag stanna qwar och qwiltra', Tills denne min utlesde wän Utur mitt sigte tillra'.

88. Se'n satte jag mig ned och gråt, Och ömkade den skade, Att Sinclair så i hastighet Sin ögon sammanlade: Det war likwäl en hurtig karl, En krigsbuß och en hjelte, Som, om raison fått wara qwar, Med Kuthler wäl spännt bälte.

89. Ack! tänk hwar redlig Swensk uppå Den Herrens Swenska hjerta; Mång hjeltes hjerta blifwa må Mot hans en liten ärta. Ja, tänk uppå, hur' som han föll, Och hwem den gerning gjorde, Samt hur' han tyst i döden höll, Hwad sägas just ej borde.

90. Derför, I Hjeltar, som ha mod Och hjerta uti bröste', Ack! hämnen Malcom Sinclairs blod, Som Kuthler mordiskt öste; Förröfrigt är jag städse er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu, helst som jag ser, Wår sol i kuggan skrider.

Fredaf' Giflom på unga årunar; Dane Rytme nåf-
var Fnysteg fåder, Om ramar uppå björnar.

21. Dane Forra där, som Fam'ded opp, Stjäll-
dade en Fronu, Om var de en så Dufvig Fropp En
jätlig Gufwudbona; Dane armar, ben, mor' fuß'
af merg, Dane Fulbror uraf Ryrfa, Dane lån-
der mere Giflom berg, De marmorn i vade fyrfa.

22. Dan fatt ull en Swenskfer rod, Sij bildt
pådabelt fiske, Dan bade elgbudöfyller od, Om
albrig låg i trädo, De handfar uraf lamma
lag, Om ldngt på armen rådde; Tror Fnappt
manskorn fatt i lag, Den Ryrna Fragen lädde.

23. Ett ljodt gehdning, tre finger bredt, Sjbar
ljdnbt på bilda rodan; En aurflig pamp, Den
mdngen fett Strefebla bela flodan, Ett dragen
ill en tredjebel, Y betra gula bdlte, De wille
ul, ge den fin del, Om trostfat denne bjelte.

24. Sjbland så fleg ban upp od gråd Med fina
Ålfbar flore, Om fiutro ull Fridamand Fid, De
fåga blanfa woro; Dan bade fporrar uppå dem,
Od flora, att de pågå Ut ldban for od Farta-
rem, Med fina Fringlor bwogå.

25. Om ganska flora bdga bar, Den gyldne
Fnappen prybbe, Dan på fin Fröna bleßa fatt;
Den Fanna' ban od ibbe, Dur Fdmpsrafsen
Fjdbrabe, Od att grevdren flamra'; Man Funde
fe, ban unbrade, Op Fom ill bdbend Famrar.

26. Strar ldtred blanfa bdrren opp, En Swen-
fer Farl Framstadbe, Med flinten, fargad bjelte.
Fropp, Med milner inte rdbbe; Dane anflår' mar
med blod belfdjibt, Strefebladt, tramphdb, flager,
De brdfter, fom hand bierta ddjir, Dad' grof-
ma Fott lineager.

27. Dand bierna fatt i bdrest flent, Dag rufer

ter att mdmna; Men gldded, att ej de fbrfent
Sbe bilten ldbant bdmna. Dan bade fpdnb pi-
fol i hand, Gifflom bdn ville flfuta; Men bdbend
bdrst dfinbrda band Sefefate'n fdre att fluta.

28. Dan bdllade på fwenfft manner, Od Sun-
gen ndbdgt fwara', De dad jag': "Sjll fdnna inter
Er, Direm flude J ved wara?" Dag dr, fad'
ban, en Swenk Mafoe, Mitt namn de Malcom
Sinclair, Min fidl nu nplig af mig for, Brdn
bjertard wrdg och wpnfbar.

29. "Dur," fade Kunga, "blef du bdb? Du
tappre Fridgebuß flore! Du dli i blod fi fdrgad
rdb, Gifflom du flagad wore." Jo, fade ban,
Dand Mafefdt! En ofbrfdmb Sellona Dar fi be-
fall de trogna fidr, Dag gdtt fdr Sweriged Krona.
war du, ndr du bbbde?" Ere mil fridn Sreedau,
ndr en d ll mina dbror fbbde. "Dwem mbr-
lifwet; Dad' ing fdtt rib, jag dem igen, Gud'
findda pilter gifwet.

31. "Ja fi, bd fldß wdrt Swerige dn Med
Sbgen ull ifwer?" Stel, Dand Mal'fdt, ban de
wdr wdn, Od fagbt drmlifon' blifwer. "Stej
fdg! men bwag fdr flag bad' bu J Sreedau till
att dbra? Od, fn' wl ro, att Kefifarn nu
Sjbld fig pd of fbrfbra?"

32. Stel men! ber bbrede inter af; Mitt dfwem,
ror war beter: Dag for ill Sulran i fulls tref,
Min Konunga wdrf fbrrdtta. "Sd, Sulran!
bdll, bdll, Sinclair bdll! Od' wdnner, Earlar
dll! Dde dr en Swenff fridn wordbend bdll,
Som mbrdnb nbdgard fdla."

33. "De bwar ban fdr, od bbdet ned J fril-

med ett lob, Od att jag nbdgad'd fdla: Min fidl
for bort, mitt bjertebob Od Fraftet bbfwo alla.

47. Se'n bbgdo de mig fem fridn fem, Dnß
bjertar i mig pidn'; Man orlaf bar berdbmna
dem, Om, uran ill att Flidn, Sbrmdobe flyuta
mig lbbl Med dlofwa pjlfoter; Den ledfte lig,
ger dnnu bdr Sbe Swenfka Jolf Earoter.

48. Od Fdro'd bar olfrbldgt jag Sbe ovdn
mbjdndnt bilfwet; Jag bar fdr famma fett min
bag Od mdß qvittera lifwet. Min fidl war
dnnu ddrdg arg Sd Skofa Sefafrtmnan; Med
Skofar mig fom bjdrn od wang Jandstera bdr-
utfnnan.

49. Od uppå ett fbrrdbdjfe fdtt Man mitt por-
tdtt utfdnbe, Od att det flude fdlla ldtt, Mdg
fd bwart jag anldnbe: Nu ha de bd fin bnßan
ndtt, Med fan det mig bugfwada, Jag wet, min
Konunga berra flott Ydr efteldbart bet... befdaga.

50. "Men Sinclair, bbt!" den fifte Earl Sjll
honom berpd fade: "Odg, fid du ej, fom rappet
Jarl, Dig wdrfa fdr dif flade?" Stel, fade ban,
de rdfwad' bort, Om tfwfwar, wapen mina,
Od glorbe fn proceßen fort, Od glömbe mig
att plna.

51. "Nu," fad' Kung Earl, "wl fdga fan, Det
bjertdgt ej fbrrrdtter, Stt en fd burtig Farl od
dfwen den, Om de bitt blob fig fdgnar, Gd'
fdndt be mbrdare od mdn, Gd' dem fbrfwarar,
bdgnar!"

52. "Men, a proppe, bdll Sinclair, bbt! Que'
de med Yrutffa freden? Mdn' rro i folfet
bjertar bbr Sjll tiden de fbrtiden?" Stel, nej,
Dand Mafefdt, rro fritt, Sulran bar bdtbn

ndfwar, Od fefed fdga, bwar tar fitt Od o-
fent bbre ldfwar.

53. "Ja! men der wor lufl bbra fd De gam-
le tappre Sbtbar Sinnu en gdng med mod gd pd
Od bela Farla-flbra; Man mcnar, berad Frus-
rbf ldr Sfring wertbem dnnu lufra, Od ingen
dr, fom ldre fvdr Sig Funna ilo rufra."

54. Dand Mafefdt, rro ldfwer, att Dm be
allenall flnno De Dand Mal'fdtd burdbfjusne
bar, De flude bem fd rwinga, Stt bela bjertar
upp od ned J brdftet flude pidn, Od berad
fwdrd, pd Farlafeb, Skedra blob att brdda.

55. "Kung Sranldtaud, fdre! fdg, Que' de det
med hand ludn? Od, tagnbrar'n dn pd ofemm
wdg, Sd ludnd falfa Frudn? Odg, wll ej nd-
gon pulfdnce Mer uppd bonom ldnfa? Dar d
hand fol ajort dflance Med mbrfrer, mer'ej bldnfa."

56. Dand Mafefdt! ban lefwer ndib Sd lpc-
fand ldgre ldte: Od rror man, ban de fdga bdlb
Mer om fin Frona rrdta. Dod rbfd jag inter
aerna fe J bbrrd bofba lagar: Dan fdr bemn'
dn en ddng, Fanfr, Dm blimen fd bebagar.

57. Sdtt fom man nu fd ratted wib, Od bbr-
bed litet bullra, Od ufbr fdnfiren ldgd bernnd
Sett mdnga wagnar fullra. Man fpordo genaß
bo der war, Od bird ingfren ifwara; En gan-
fa flor Mlnfifrfar, Sr Fommen bdr att wara.

58. En Fom ftrar in, fid Taufrence: Dand laf
de finar afjoorbe; Se'n flog ban upp fitt rrbe-
rence, Sbr bird Funngabordet, Mid drrpd ur, en
ann' Fom in Od fdr fitt bel agara' Od fernt,
att man bef flotra min Od flugbrd abmirera'.

59. Ja, bwarr ett bel af Yapbrd land Sdr
bade en Mlnfifer, Som, med bitt mujra fdrfrfe.

Förr'n owännen dig trugar, Att gå med sig på
fältet ut, Och fast han gruftigt tappa', Så had'
han dock så når en klut Borrtrifwit af din kappa."

73. "Se'n fick du ej ditt Swerige se, Förr'n
kort förr än du dödde, Du, som tolf år och twenne
tre Dig på din klinga stödde. Nu är du kommen
uti ro; Blif då, för Guds skull, stilla, Lät
dem, som nu på jorden bo, På slika saker grälla."

74. Wid dessa ljusfwa fadersord, Straxt sonens
ögon runno, De stego åter till sitt bord, Och bå-
gon kärligt brunno; "Ja, sade han, min ljusfwa
far! Jag wet wäl jag är döder; Men för den kär-
lek, som jag har Till Swerige, jag dock blöder."

75. "Jag wet hwad hjerta, kraft och mod Jag
i Soldaten satte, När jag midt för hans ögon
stod, Och sjelf i sätet satta', Och der jag red för
Ryttert't Der wexte mod i bröste, Der drog en
karlaarm sin plit, Och blod på marken öste."

76. "Hjelp, Gud! jag kan ej utan gråt Och tå-
rar mig påminna, Då jag och Renschöld sålides åt,
Wid Narwa, kransar winna. Der bläst's alarm,
wi gingo på, Så solen hufwud kaka; Och Cron-
stedt skot, så bergen blå Begynte till att knaka."

77. "Än Dûna slag, än Ellschow då, Än Kra-
kau, Lemberg, flera; Mån' tappre Swenske bussar
blå Ej der souvraint regera'? Augustus måste ju
af thron, När som han såg min klinga? Och
nu . . . Det kan mitt hjerta twinga."

78. "Fast mången tyckte, att min sol Sig sänk-
te wid Pultawa, Och steg inunder mörker pol,
Ret låta sig begrafwa! Så, tro mig fritt! had'
Fredrikshall Mitt lif så brådt ej ändat, Had' mi-
na grofwa styckens knall Wäl nya solar ränd'et."

79. "Men nu är fåfängt tala om De förra fri-

ska tider; Wi weta dock ej huru som Man nu
på jorden strider. Dock önskar jag mitt Swerige
godt, Jag, som deß Konung warit, Och kiädt för
samma många skott, När jag i fält har farit."

80. "Så må då wäl, I bussar blå, I lejon
uti Norden! Lät se, I alltid på er stå, Och egen
norra jorden! — Jag tackar er för hwar en dag
Jag eder kommendera', För I gick på i mina
slag Och weko ingendera."

81. "Gack, Sinclair, i ditt rum och sitt, Sätt
wärjan i din skida! Oß har dock himlen mycket
gett, Hwarmed wi tiden lida! Wi ega ju en
Gudafröjd I wära himlasalar? Wäret läger är
af nöje höljde I täcka liljedalar."

82. Af denne hjelte ifren swann, Hans grym-
ma ärr ej sägos, Han sig förnyad genast fann,
Hans kropp ej mera plägas; Fast han i werlden
hurtig war, Och kunde tycken winna, Wardt han
dock nu en annan karl, Som wi en gång ska finna.

83. Straxt steg wär Sinclair i ett rum, Som
klart af perlor lyste: Der mötte'n hjeltar, fam-
na'n om Och honom kärligt kyste; Der inne
sägs i blåa klä'r, På silkesklädda throner, Hög-
borne, ädle, som gewär Ha burit för Tre Kronor.

84. En gudaluft kringswäfwade, Och allas
hjertan nöjde, Jag käda' det, jag bäfwade, Och
mig till marken böjde, Jag knäppte mina händer
hop, Och wördsamt gratulera', Med underdånig
suck och rop, Dem, som så wäl regerat.

85. Se'n tog mig gubben wid sin hand Och
förde mig tillbake; Jag gråt, att mina lefnadsband
Förhindrad' mig att smaka Ett sådant nöje,
som här war, För dem, som wäl har lefwat, Och
efter ärans krona har Med fulla krafter sträfwat.

Sist, när på ljuftig blomsterplan Jag mina lam
utförde, Och satte mig, som jag war wan, Der
jag bäst lärkan hörde; Så kom till mig en gam-
mal man, Beprydd med silfwer-hären, Han såg
mig ganska gunstigt an, Och hälsade: God mären!

2. Hör, sade han, kom, Celadon! Följ med mig
litet stycke; Lägg från dig dina lapprisdon: Du
skall så höra mycke. Jag steg straxt upp, lad'
flöjten bort, Tog gubben uti handen, Och kom-
mo wi strax, innan kort, Till obekanta landen.

3. Ett fastligt berg midt för oß war, Det jag
rätt häpna' före; Men gubben sade: Ah, war
karl! Wi så ej hiöna böre; Säg! Wet du ej,
att wekligheet Har aldrig wunnit ära; Men der-
emot manhaftighet Ses ältid kransar bära.

4. Häraf så blef jag fuller styrkt, Men åter'-
gen särkräckter, När gubbens hand med rostig
dyrk Åt bergets port blef sträckter: Jag wille rymt
tillbaka; men Han fattad' mig i armen, Och sa-
de: Har du då, min wän, Ej hjerta uti barmen?

5. Jag mätte ropa eller be, Det halp dock
intedera; Jag kulle in, wi gingo se I berget
gubbar flera, Dem jag dock alla trodde wäl,
Emedan som jag wiste, Att de en Swensk upp-
riktig själ I krynkne lemmar höste.

6. Wi gingo dessa snart förbi, I wära skum-
ma salar; Men gingo derpå genast fi Täckt lilje-
klädda dalar, Och lundar af cypresseträd, Samt
cederprydde höjder; Wi togos mot af en allé,
Som war af lindar höjder.

7. En äkta sol med silfwersken, Och perlesträ-